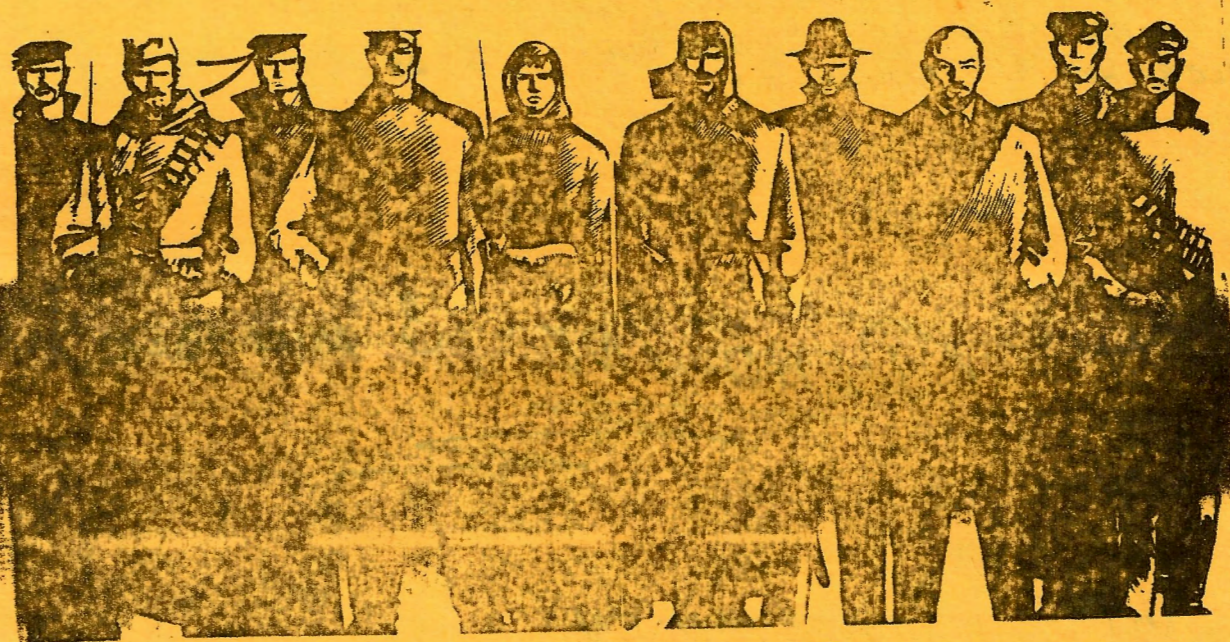

Nr. 3
oktober
1984

SjæROE

MAI

KANDIDATER TIL NY LEDELSE I NIS?

BERETNING
VEDTEKTER
KVINNEKAMP

INNHOLDSLISTE

RED. KOMM.

s. 2

s. 3

BERETNINGSDEBATT

HVORFOR HA ET KOMMUNISTISK STUDENTFORBUND? s. 4

BEVISSTLOS BERETNING - LISSITSKY? s. 6

OM KOMMUNISTISK BEVISSTHET OG VERVING s. 8

OM FEMINISMEN INKS s. 8

VEKK MED LAGA s. 10

UTVALG TIL SVERGE s. 11

HOVUDMOTSEINGA I VERVINGA s. 12

FORSLAG TIL VEDTEKTSENDRINGER s. 17

STUDENTTINGET - ARENA FOR KOMMUNISTER? s. 20

HVA BRUKER VI TIDA VÅR TIL? s. 21

REFERAT FRA IK-DISKUSJON s. 22

ER ALLE NORDMENN UTBYTTERE s. 23

ARBEIDARARISTOKRATIET OG 3. VERDEN s. 24

INGEN KLASSEKAMP UTEN KVINNEKAMP- s. 28

ELLER: HVA ER FEMINISME?

DEADLINE 3. NOVEMBER

NB!

IK-KONFERANSEN

FLYTTES TIL 1. OG 2. DES.

Kamerater!

Dette er nest siste nummer av 4. Mai før landsmøtet i Forbundet. Det betyr at neste utgave av bladet vil ha stor politisk betydning når det gjelder diskusjoner i forbindelse med Beretninga, vedtektene og andre diskusjoner i forbindelse med landsmøte-bevegelsen. Det har ikke betydning bare for den enkelte grunnorganisasjons - og medlems rettigheter, - for demokratiet i organisasjonen, men også for den plikten vi som kommunister har når det gjelder å diskutere standpunktene og motsigelsene våre. Dette er et faktum som ikke bare gjelder våre egne linje- og prioriterings-diskusjoner i forbindelse med vårt LM, men like mye når det f. eks. gjelder prinsipp-program-diskusjonene i samband med Partiets kommende landsmøte, som jo også vil være av avgjørende betydning ikke bare for AKP, mer også for NKS og hele den kommunistiske bevegelsen i Norge.

Så derfor vil vi enda en gang rette ei sterk oppfordring til alle medlemmer: Send inn innlegg til 4. Mai ! Dette er ei oppfordring til alle NKS - lag i landet, dere som skjelden eller aldri skriver inn, veit nok sjøl godt hvem vi savner bidrag fra. - På den måten vil NKS også lettere fungere som en landsomfattende organisasjon, noe som har stor betydning i en periode med landsmøte, og med mer langsiktige perspektiver på organisasjons-bygging og verving.

4. MAI - red.

S.S.

BERETNING -

DET MÅ JO
FINNES ET
HOVEDPROBLEM...

DEBATT.

HVORFOR HA ET STUDENTFORBUND?

Undertegnende har stemt for Beretninga i Sentralstyret, men mot introduksjonen. I innrettinga til Beretningsdiskusjonen i forrige 4.MAI står det at vi skal ta stilling til denne introduksjonen, og om NKS lever opp til målsettinga i den i dag. Jeg skal i dette innlegget si noe om hvorfor jeg er uenig i denne introduksjonen' og hvorfor det er viktig å gå imot den.

Men først litt om hva jeg tror er tanken bak denne introduksjonen' nemlig å få litt perspektiv på hva NKS skal være' og hva som skal være de viktigste oppgavene for NKS. Og det er bra, og jeg er ikke uenig i at alle disse oppgavene er viktige, sjøl om de er de viktigste så er det i beste fall ufullstendig, og innbefatter et linjeskifte. (Det kan i og for seg være rett.) Det står at NKS' viktigste oppgaver er: (og les sjøl avsnittet "NKS' oppgaver" en gang til) å være et veive-, skole-, og propagandaorgan for AKP(m-l), og å bygge NKS for at det skal være i stand til å ivareta disse oppgavene.

Denne introduksjonen kan ikke sees isolert, men må vurderes i samband med politiske linjer som står i NKS, nemlig at NKS ikke skal jobbe med særegen politikk overfor studenter. For det er nemlig det introduksjonen legger opp til. De særegne oppgavene til studentforbundet er utradert av det som skal være NKS' viktigste oppgaver. Vi har ikke lenger ei særegen oppgave i å jobbe overfor studenter. Og det viktigste, det at NKS skal ta del i, og reise studentene til kamp for egne eller andres interesser, og å lede denne Rampen, er helt fjerna. Og oppgava med å utvikle en revolusjonær politikk for studentbevegelsen er borte.

Vi skal fostre kommunister, diskutere og spre AKP's politikk, og mobilisere til den, og bygge NKS for dette. Men da kan vi like gjerne gå inn i AKP eller RU. Da trengs ikke Norges Kommunistiske Studentforbund lenger.- Det som nå har blitt NKS' viktigste oppgave er ei linje for å kutte ut den særegne jobbinga blant studentene, og for deres interesser. Og en naturlig oppfølging er å vedta Harry Kures forslag om å dreie jobbinga mot såkalt almenpolitikk(hva nå det er.)

Utgangspunktet er så langt jeg har skjönt at studenter ikke er opptatt av utdanningspolitikk, og at vi må jobbe med det studentene er opptatt av for å verve. Det er rett at vi er nødt til å verve idag, og kanskje og jobbe med ting vi lett verver på, men vi må passe oss for å lage ei ideologisk overbygning på dette. - Jeg skal i resten av innlegget begrense meg til å vise at opptatthet - verve - resonnementet er politisk feilaktig og farlig:

1.) Å kutte ut utdanningspolitisk arbeid fordi vi ikke verver på det er for lettvint. Det sier oss ingenting om hvorfor vi ikke verver, og derfor når vi ikke en kvalitativ høyere forståelse av hva som er feil med verve-arbeidet.

2.) Det er ei plikt for alle kommunister å ta del i massenes kamp for sine egne interesser. Massene er for vår del i første rekke studentene. Og vi kan aldri greie å sluss for massenes langsiktige interesser, uten at vi tar del i deres egen kortsiktige kamp, og vi kan aldri lære å kjenne deres interesser og tanker, uten at vi tar del i deres kamp(masselinja.)

3.) Det er politisk feilaktig å vurdere hva som vi skal jobbe med ut fra hva folk er opptatt av. Hva som politisk er riktig og viktig i dagens situasjon må være utgangspunktet.(Ellers kan vi like gjerne gå inn i DNA.)

4.) Det er gærnt å tro at å jobbe med det studentene er opptatt av fører til best verving. - Det er på linje med "om RV kutter ut revolusjon og sosialisme på programmet vil vi få 12% oppslutning" - resonnementet. Vi vil verve best ved å ta provoserende standpunkt og jobbe med ting de fleste vil være mot, men som treffer kanskje 5% av studentene hjemme.

5.) Å måle all vår eksterne virksomhet ut på verving er ei katastrofal linje, også for vervinga. Vi driver da eksterne kamp ikke fordi den er politisk viktig, men fordi vi skal ha folk inn i organisasjonen. Å drive eksterne kamp ut fra hva som er politisk viktig vil tjene vervinga på sikt.

6.) Standpunktet at det bare er det å bygge den kommunistiske organisasjonen er det vi driver med i dag, som har strategisk betydning, er revisjonisme.

Petra Pink. (asus)

VEM ER DENNE
ASSEN V I SKAL
FOE?

PS. Jeg meiner det er svært viktig for NKS at vi driver et godt vervearbeid, og meiner organisasjonsbygging må stå på topp i neste LM - periode også. Men det var ikke det diskusjonen dreide seg om.

BEVISSTLOS BERETNING - LISSITSKY 2

Beretninga sier at "hovedproblemet synes heller å være manglende bevissthet om hva som skal være den kommunistiske organisasjonens oppgaver i vårt samfunn." -Men, spør Lissitsky: -hvilke oppgaver er dette? Jeg vet ikke om Lissitskys problem er at dette er uklart

for han sjøl eller om han mener dette er uklart for beretningsfatteren.

I introduksjonen til beretninga strekes det imidlertid opp tre punkter som er ment som en generell retningslinje for NKS' arbeid. Hele resten av beretninga er en utdypning av det 3. punktet: Hvordan har vi makta den særegne oppgava NKS har: Nemlig bygge den kommunistiske bevegelsen blant studentene?

Til spørsmålet om det intellektuelle ansvaret. Jeg syns du peker på en del ting som er viktige:

- at studenter bare kan være revolusjonære ved å stille seg på arbeiderklassens side, -og at vi som intellektuelle har særegne oppgaver i den ideologiske kampen.

At studentene tradisjonelt har vært lettbevegelige, lite etablerte i faste tankemønstre, generelt opptatt av samfunnsmessige spørsmål var bakgrunnen for at Lenin omtalte studentene som revolusjonens stormsvæler. Dette har også medført at universitet over hele verden har vært arnested for opprørske tilstander som etterhvert har spredt seg til resten av samfunnet.

Det viktigste med Lissitskys innlegg er likevel at det mellom linjene er en politikk for å gjøre studentenes kamp for egne interesser illegitim. Dette gjør at han havner i selskap med Harry Kure som egentlig mener at NKS skal kutte ut interessekampen. Men Lissitsky går for langt når han hevder at vår samfunnsmessige stilling gjør at vi blir nærmest ubetydelige når kampen om statsmakta stilles på dagsorden.

Historia er full av eksempler på at intellektuelle har spilt en svært framtrædende rolle når revolusjonære situasjoner er oppstått.

Hva mener T.M. om kampen for ei kritisk utdanning. Er dette blitt ei uaktuell parole?

I grunnen ikke, men jeg må nok innrømme at den fortøner seg noe fjernere enn da min forgjenger skrev innledning om høyere utdanning for 3-4 år siden. I mellomtida har vi tapt kampen om heltids studenten. Utdanningsplanleggerne er dessuten i ferd med å dreie utdanninga mer og mer i retning arbeidsmarkedsorienterte studier. Det ser ikke ut til at studentene kommer til å reise noen protester mot denne utviklinga med det første.

Vårt utgangspunkt er at forutsetninga for å drive fagkritikk er at det foreligger materielle betingelser og faglige strukturer som gjør dette mulig. Derfor hadde vi ei klar prioritering av kamp for studentøkonomien som overordnet fagkritikken.

En annen viktig sak som jeg tror vil få økt betydning i tida framover er spørsmålet om eksamensordninger. Eksamensspørsmålet har sammenheng med hva vi skal lære og hvordan og inngår naturlig i kampen for ei kritisk utdanning.

Mitt svar på ditt spørsmål blir at kampen for kunnskap og kritisk utdanning er like viktig som for ti år siden. Men den fortøner seg likevel noe håpløst når studentene er alle andre steder enn på faget.

T.M.

Beretninga er i all hovedsak ei grundig og bra beretning. Lissitsky hevder at vi ikke er kommet særlig langt ved å slå fast at hovedproblemet til NKS er manglende bevissthet om en kommunistisk organisasjons oppgaver i samfunnet. NKS problemer er sjølsagt ikke løst i det en finner fram til hovedproblemet, vi må også gjøre noe med det. - Vi er i dag kommet mye lenger enn f.eks. vi var under diskusjonen om beretninga til Oslo NKS. Da var det mange som hevda at kjerna til problemene lå i organisasjonsnormene (demokratiske sentralismen) og at strengere disiplin i seg sjøl kunne løse dette.

Sjøl om det kan synes som ei vanskelig oppgave å heve bevisstheten må vi holde fast ved at det er her vi må begynne. Nå bør det settes i gang en omfattende intern diskusjon på hva som skal være vår funksjon og oppgaver i dette samfunnet.

Beretninga hevder at årsaken til den lave bevisstheten er politisk uenighet og sosialdemokratisk ideologi. Dette er sikkert riktig. - Men vi savner en litt mer dyptpløyende analyse av sosialdemokratiet i Norge, og hvordan denne ideologien har grepet om seg i studentmassene. Vi kan ikke løse eksterne problemer uten å løse våre egne først, men det er nødvendig med en skikkelig vurdering av fienden, som i dette tilfellet er sosial-demokratisk ideologi og reformisme. - Denne ikke bare influerer studentmassene, men også AKP og NKS. Uten en klar grenseoppgang mot reformismen, så vil strengere disiplin og bedre gjennomføring av den demokratiske sentralismen bare være løse slag i lufta, - da jo dette er en organisasjonsmodell for kommunistiske partier/organisasjoner, - ikke for "radikale" reform - og dagsskamp - fronter, noe som vi uten en slik grenseoppgang vil degenerere til.

OM FEMINISMEN I NKS.

Det som står i avsnittet om kvinne-politisk arbeid er riktig. Men det er ikke nok. Mange etterlyser linjekamp i NKS. Et område hvor det har vært/er linjekamp er nettopp innafor kvinnepolitikken. Denne linjekampen er ikke tatt med i Beretninga, hverken under avsnittet om høyre-avvik i NKS, eller andre steder. Denne linjekampen går på spørsmålet for eller imot feminismen, og hva som ev. er feminisme.

Med feminisme meiner vi : - Ei politisk retning som vurderer kjønnskampen (kvinnekampen) over klassekampen, og som setter opp

motsigelsen mellom kvinne og mann som den viktigste, - som bruker dette som et hovedkjennetegn ved samfunnet. - Altså en klart borgerlig ideologi.-For kommunister gjenstår det klare faktum at det er den sosialistiske revolusjonen som er en grunnleggende forutsetning for den endelige opphevinga av kvinneundertrykkinga. Kvinneundertrykkinga må ikke sees på som noe løsrevet fra det kapitalistiske systemet, men som en del av dette samfunnet. Store deler av den kapitalistiske industrien er basert på salg av kvinner som kjønnsobjekt, og ved direkte utbytting av kvinnelig arbeidskraft; når det tjener kapitalismen.

Som kjønn utgjør ikke kvinner noen egen klasse, men må defineres på samme måte som menn i arbeiderklasse, små-borgerskap og borgerskap. - Alle menn er følgelig heller ikke fiender av kvinnekampen objektivt sett. Blant kvinnekampens allierte er arbeiderklassen, som objektivt sett er den eneste klassen som entydig har interesse av den sosialistiske revolusjonen, og andre progressive menn. (eks. innafor ml - bevegelsen kanskje?)

Foruten spredninga av borgerlig feministisk ideologi, gir denne linja seg også konkret uttrykk ved en høyere prioritering av kvinnebevegelsen, enn av den kommunistiske bevegelsen.

Oppblomstringa av kvinnekampen i den siste tida er positivt. Men vi ser klare feministiske tendenser, også innafor NKS. Dette kom bl.a. til uttrykk på NKS' sommerleir - 84, med krav om kvinnekongress (i Partiet, NKS, samfunnet og over alt ellers.) Istedenfor å bli sett på som en strategisk alliert i kampen for kvinnefrigjøring og sosialisme, så skulle menn fratas demokratiske rettigheter! - Dette er en måte å sette opp motsigelsen i samfunnet på; som vil føre til at det aldri hverken vil være mulig å gjennomføre den sosialistiske revolusjonen, - da heller ikke legge grunnlaget for kommunismen, og dermed den endelige opphevinga av kvinneundertrykkinga. Derfor : Kamp mot feminismen i NKS!

Bonnie & Clyde.

VEKK MED LAGA

Eit viktig hinder i kampen mot TKSF, VV og borgarskapet generelt er at NKS ikkje er dyktige nok. Vi er verken godt nok teoretisk skolert, flinke nok i interessekampen, kvinnekampen eller anti-imperialistisk arbeid. Vidare blir ofte arbeidet vi driv på desse felta for sporadisk og dårleg organisert-både på kort og lang sikt.

Vi har for lite konkret kunnskap og er ikkje flinke nok til å kjøre fram linjene. Kadre blir frå tid til anna flytta frå det eine arbeidsfeltet til det andre. Lagsmøta kan umuleg vere så ofte og så lange at vi kan få diskutert alle felta vi etter planen skal jobbe med på eit skikkeleg vis. Resultatet er at arbeidet blir stykka opp og i realiteten får laga lite grep om einskildsoppgavene.

I dag er NKS geografisk organisert, dvs etter skole/lærestad. I staden burde vi legge ned laga slik vi i dag kjenner dei og opprette utval på einskildsfelta. Utvala kan kondentrere seg om få oppgaver og til gjengjeld bli ekspertar på det dei held på med. La medlemmane velje kva dei vil arbeide med og reorganiser dei. På dette viset oppnår ein óg større entusiasme hos den einskilde. Slik vil ein t.d. få flg. lag/utval:

- IK-lag
- anti-imperialistisk lag
- Studentersamfunds-lag
- studieutval/lag for teoretiske studiar og -kamp
- k.inneutval
- propagandautval
-

KK-sal og andre naudsynleg geografiske samordna opplegg lar seg lett organisere utanom laga, slik som ein i dag har fraksjonar for arbeidsfelt. DS leiar det heile med representantar i alle lag/utval og har i tillegg den organisatoriske leiinga.

*medlemmane i Studentersamfunds-
laget prøver å få gjennomslag
for sine idear i kvinneutvalet.
(foto: FOTO-WUFFEN)*

UTVALA TIL SVERRE

DS-MEDLEM SVARER SVERRE

Sverre sitt innlegg tar utgangspunkt i situasjonen i NKS i dag, med mellom anna å påpeike at me korkje er godt nok teoretisk skolert, flinke nok i IK, anti-imperialistisk, eller at me er dyktige nok i kampen mot borgarskapet og deira læresveinar i TKSF. Men i staden for å reise kampen for eit kvart lag og einskildmedlemma skal verta det, veljer Sverre den lettaste vegen med å fremja eit klart opportunistisk forslag som klart strir mot vedtekta til NKS (sjå paragraf 15)

NKS er ein organisasjon som arbeider etter den demokratiske sentralismen sine prinsipp. For at den demokratiske sentralismen skal kunna fungera, krev-just mellom anna at medlemmane skolerer seg i marxismen-leninismen-for å kunna delta i linjekampar, påverka dei politiske tiltaka, kjempa mot revisjonistiske utspel og innflytelse. Har ein ikkje politisk sterke grunnorganisasjonar kan ikkje NKS spela noka leilande rolle, korkje i studentanes kamp eller i viktige linjekampar.

For kordan har Sverre tenkt at t.d. sosialismediskusjonen skal fungera? Skal det vera slik at studieutvalet skal stå for dei politiske linene og utspela innad, og at dei andre utvala som stort sett driv med heilt forskjellige ting skal ta stilling til dette i hui og hast?

Kordan skal eit anti-imperialistisk lag fungera utan å ha drive med studiar av politisk økonomi?

Sverre grip fatt i eit problem i NKS, at grunnorganisasjonane ikkje spelar den leilande rolla me ynskjer, men i stade for å reisa kampen for at så skal verta tilfelle, veljer Sverre den lettaste vegen.

DS-medlem

TEONOHEIM

HOVUDMOTSEIINGA I VERVINGA:

EI LENINISTISK MOT EI REVISJONISTISK LINJE

Det rår ei linje blant progressive studentar som seier at det Kommunistiske partiet (organisasjonen) er overflødig, unødvendig eller til og med ein fare for arbeidarklassen si maktovertaking. Denne linja er eit resultat av 50 års borgarleg skrekkpropaganda mot sosialismen og dei leninistiske partia. I NKS tar denne linja form av ein frykt for det kommunistiske partiet si makt etter revolusjonen. Med utgangspunkt i overgrep og feilgjort i sosialismens namn, og det dårlege i "arven frå Stalin", eksisterer det ei utbreidd frykt for vår eigen reiskap: Det Kommunistiske Partiet. Det nye utkastet til Prinsippprogram for AKP (m-l) gjer opp med den dårlege arven etter Stalin, og gjer denne frykten overflødig, eller i alle fall ugrunna. Like fullt lever og blomstrar ei anti-organisasjonslinje/anti-partilinja i NKS.

Denne linja har somtid høgre, somtid "venstre" -form. Essensen i den er likevel den samme: Det Kommunistiske Partiet er overflødig, eller t.o.m. ein fare for arbeidarklassen si maktovertaking: 3 utmeldingsbrev det siste året belyser denne linja godt.

Først har vi Leif Ås. I Emning nr 7/83 skriv han: "I kina har Partiet grunnlovfesta kontroll over hæren (staten). Er det noen tilfældighet at parti-eliten sitter høyt heva over folk og etterhvert har utvikla en politikk som er reinspikka kapitalisme? Er det noe rart at Partiledelsen for noen år siden omgjorde klasseanalysen slik at partiledelsen i Peking nå tilhører arbeiderklassen?" Skulda for dette Sodoma og Gomorra tillegg Leif Ås det parti i statsledelsen som med loven i hånd kan gi fa'n i folkets dom. En sammensveising av stat/hær/parti under et privilegert skikt."

Leif Ås sin innlegg er døme på "venstre"-kritikk med høgre-innhald. Partiet står i vegen for arbeidarklassen. På haustleiren i fjor vart den samme idéen fremja, denne gong med forslaget om

at heile det sosialistiske samfunnet skulle organiserast gjennom (partiavhengige) bonde- arbeidar- og soldaterråd.

"Anne" er lengre. Ho er imot heile idéen om en stat", og meiner at det er nettopp kommunistpartiet som utgjør faren for utfoldinga av massene si skaparkraft. Også hennes idear har "venstre"-form men er høgre i innhald. At Leif Åsen støtta T&D sitt beretningsutkast fordi det var "uvanlig klart" både i klassestandpunktet og i handsaminga av Kina, viser mykje av idefellesskapet mellom høgre og "venstre" i denne debatten. Dette fellesskapet er: TIL HELVETE MED KOMMUNISTPARTIET.

"Jon" sitt utmeldingsbrev er vaskeekte høgre: ifølge Jon kjem sosialismen av seg sjølv når produktivkreftene er langt nok framskridne, verken før eller sidan. Partiet si overtaking av statsmakta vil derfor berre tukla med HISTORIA si "naturlege" utvikling. Planøkonomi er for han ein truande "kommando-økonomi", som hindrar produktivkreftene si "naturlege utvikling". Såleis blir Partiet også for Jon ein fare for sosialismen, arbeidarklassen og folket, fordi det tuklar med Historia.

DER SOM SLIKE STANDPUNKT FÅR GJENNOMSLAG I NKS VIL VERVINGA STOPPA OPP. FOR KVA I ALL VERDEN SKAL VI DÅ HA NKS TIL?

Etter mitt skjønn er NKS til for å føra klassekamp på universiteta, samt vera rekrutteringskjelde for Partiet, slik at partiet får tilsig av intellektuelle. Om NKS ikkje fyller desse to funksjonane, har NKS ikkje livsrett. Dei siterte utmeldingsbrev - saman med T&D sitt beretningsutkast - går til angrep på nettopp desse to funksjonane til NKS. Derfor utgjør dei også ei LINJE MOT VERVING, FOR NEDLEGGING AV NKS. Om denne linja har høgre eller "venstre" form, spelar ingen rolle.

DET ER MIN PÅSTAND AT DENNE REVISJONISTISKE-ANTI-PARTILINJA UTGJER HOVUDHINDERET FOR VERVING TIL NKS. Dersom denne linja blir slått tilbake, vil NKS veksa og bli sterkt.

Den som i dag meiner at Prinsippprogrammdebatten, IK, RF eller kvinnekamp er viktigare enn verving, må også logisk sett meina at Prinsippprogrammdebatten, IK osv skulle vore overordna vervinga. DEN SOM MEINER SLIKT NOKO MÅ GÅ IMOT VERVING SOM HOVUD-OPPGÅVE.

Det finst idag 3 alternativ til NKS: 1. "Arbeidarmaktgruppa". Dei driv no på 4de året og diskuterer om dei skal danna parti eller ikkje. Dei kan ikkje fordra dei intellektuelle (eller småborgarskapet allment) til tross for at dei ikkje har ein einaste arbeidar som medlem. Dei er imot eit sterkt nasjonalt forsvar mot Sovjets aggresjon, og leflar med fredsbevegelsen, pasifismen og SV-linja i forsvarsspørsmål etter tur. ALTERNATIV FOR DEG?

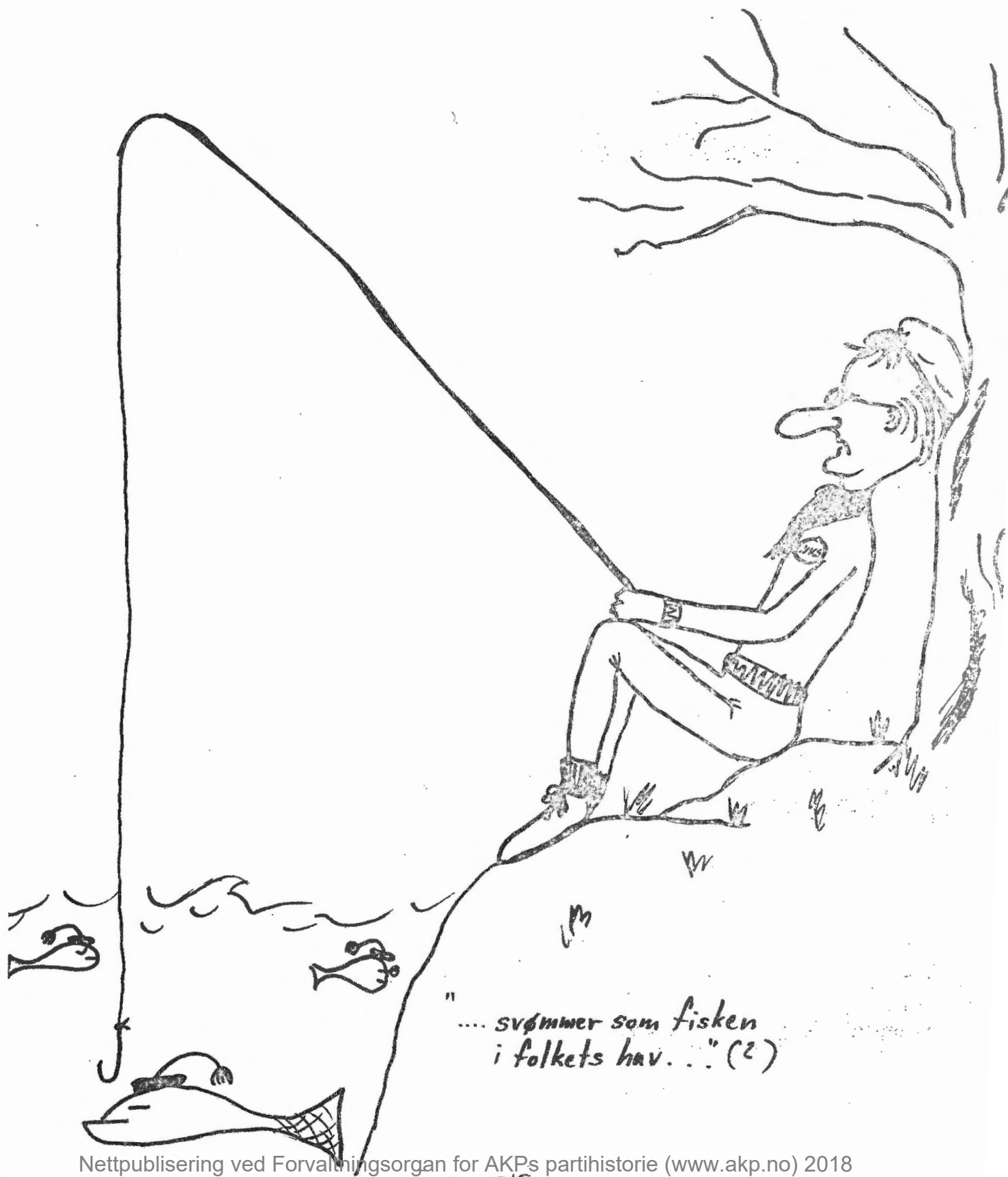
2. "Venstrevind" (les SV-stud). For NKS-arar flest trur eg dette fortener seg som eit mareritt. TENK Å BLI MEDLEM I DEN FORSAMLINGA! Har du lyst til det?

3. Passivitet. Dette er nok forlokkande. Men det betyr å krypa i staden for å stå oppreist. Det betyr å sei at alt du hittil har trudd på og slåst for var ein illusjon. Det betyr å aktivt oppfylle Dag Solstads påstand om dei intellektuelle: "Å være intellektuell i dag er det mest likegyldige som finnes." Finn du deg i det?

KVA SKAL DET KOMMUNISTISKE PARTIET UTRETTE? KVA ER DENNE ORGANISASJONEN SINE OPPGÅVER?

1. Dens første og viktigaste funksjon er å samla dei beste og mest opprørske elementa i arbeidarklassen og folket til ein organisasjon, ein spydodd i kampen mot borgarskapet og mot imperialismen. HOVUD-POENGET HER ER AT KOLLEKTIVET ER STERKARE ENN SUMMEN AV INDIVIDA. NKS fungerer utvilsamt slik. Enkeltvis er vi svake og undertrykte. Saman er vi dynamitt. I SV-stud/Venstrevind er det omvendt: Individa der er "vellykka". Dei består av "velskolerte" enkeltindivid som gjensidig slår i hel kvarandre med gode karakterar, logiske

finesser og Marx-sitat. DEI SOM HAR FORSTÅTT KVA UNDERTRYKKING DREIER SEG OM, OG KVA KAMPEN MOT DEN INNEBER, ER UNDERTRYKT I "VENSTREVIND-MILJØET". Dette er grunnen til at dei aldri greier å utvikla seg til noko meir enn eit siv i høgre vinden. Diskusjonen er viktigare enn kampen i det miljøet.

Blank side i vårt eksempler.

er nemlig berre ein individ som lærer å forstå at dei betyr
dei ikkje berre er "drivkrefter" som dei sjølve ikkje kan
påverka.

3. Vi skal førebere oss sjølve og studentane på krig. Og at
ste elementet - skal overta leiinga i motstandskampen. Det
ikkje er folket, men imperialistane som styrer utviklinga.

4. Vi skal ha leiinga i motstandsrørsla ved utgangen av
- for å gå vidare og laga revolusjon.

5. Vi skal halda kontrollen ved hjelp av hæren og resten
i den første, borgarkrigsliknande fasen etter at fienden

6. Vi skal byggja ut ei permanent revolusjonær statsmakt
dei (demokratiske!!) prinsippa som er fastlagt i partiet
programm.

7. Vi skal leia utviklinga fram mot det klasselause samfunn
tisk, ideologisk og praktisk.

Skal vi få til dette, må vi først av alt ha lært oss kjern
At klassemedvit og medvitet om kommunismen ikkje kjem av
den ikkje veks fram automatisk av praksis, men må tilførast
frå", frå ein annan sfære, nemleg teoriens sfære. For teo
er noko anna enn komprimert erfaring) viser at vegen til
samfunnet går gjennom

- Nedbygging av arbeidsdelinga
- Den sosialistiske planen, som tar knekken på marknaden.
- Kamp for produktivitetsutvikling, særleg for ny teknolo
- Proletarisk demokrati, dvs. ein stat som ikkje leflar m
men forlanger av dei at dei tar kontrollen, tar leiinga,
som er nødvendig for å kontrollere staten.

ER DETTE VERDT Å OFRA LIVET FOR?

VALGET ER DITT

Jens

Sentralstyret har vedtatt at Vedtektene skal opp på NKS' Landsmøte. På oppdrag fra AU har jeg gått gjennom vedtektene. De forslag til endringer jeg legger fram her, står for min egen regning. De er ikke behandlet av noe organ i NKS.

I Ei redigeringsendring

Setninga "(Vedtektene er juridisk bindende i tvister om NKS' eiendom)" som står etter §2, settes ut av parentes, og flyttes over overskrifta "Medlemskap".

Begrunnelse: Innholdet i setninga er så viktig at den ikke bør stå i parentes. Innholdet hører ikke naturlig hjemme hverken under §2 eller andre paragrafer, og derfor settes den først i vedtektene.

II Om oppretting av storlag

Kap. 5, NKS' Grunnorganisasjoner, §14: Storlag er NKS' grunnorganisasjon, 1. avsn: "Storlag opprettes der.....om nødvendig konstituere helt nye storlag", endres til "Storlag opprettes der det er tilstrekkelig antall medlemmer eller der kampen krever det. Storlag må godkjennes av distriktstyret eller sentralstyret som også kan trekke godkjennelsen tilbake og kreve storlag slått sammen. Distriktsstyre eller Sentralstyret kan også dele storlag der dette tjener kampen, og om nødvendig konstituere helt nye storlag. Når distriktsstyret utøver denne myndigheten, skal dette meldes fra om til Sentralstyret". (Endringene er understreket.)

Begrunnelse: Der vi har DS-organisering er det idag i praksis DS'a (eller laga) som foreslår storlag oppretta, slått sammen eller delt, og det er DS'a som har mest kjennskap til forholda i distriktet, de enkelte laga og lærestedene. Det er ut fra vurderinger og forslag fra DS'a at SU gjør slike vedtak idag. Når såne vedtak må gjennom både DS og SU kan det gå unødvendig lang tid før de blir satt ut i livet. Og når det er DS'a som i utgangspunktet har den beste kjennskapen til organisasjonen i distriktet, mener jeg óg at de skal ha myndighet til å opprette osv. storlag.

Grunnen til at jeg foreslår at DS'a skal ha plikt til å melde fra til SU om såne vedtak, er at dette forslaget gir DS'a makt til å manipulere med organisasjonen mot den sentrale ledelsen i konfliktsituasjoner. Derfor må Sentralstyret sikres kjennskap til slike vedtak, sånn at dette blir umulig.

III Bekjempe kvinneundertrykking.

Forslag om nytt pkt. f) i §3. (Det nåværende pkt. f. blir pkt. g)):

f) Kjempe mot all kvinneundertrykking internt i NKS fra enkelt-medlemmer og organers side.

Begrunnelse: Dette er ei naturlig oppfølging av det som kom fram under det såkalte kvinneopprøret for noen år siden. Kvinneundertrykking vil alltid finnes innad i NKS, og det er alle medlem sin plikt å kjempe mot det, og ei naturlig vidreføring av et sånt syn er vedtektsfesting.

IV Kvinnekvotering.

Ny §11 inn før kap. 3 (De påfølgende paragrafer får da et nr. høyere, nåværende §11 blir §12, osv.).

"§11. Av medlemma som til en hver tid utgjør Sentralstyret, sentralstyrets AU eller Distriktstyrer, skal minimum 40% være kvinner, og det samme gjelder alle utvalg Sentralstyret eller Distriktstyrene oppreter".

Begrunnelse: Jeg synes det er på tide at vi får kvinnekvotering til de ledende organa i NKS. Vi er for dette i alle eksterne sammenhenger, hvorfor da ikke også internt?

Et argument mot dette har vært at NKS' ledelse skal velges blant de politisk sterkeste og mest framskredne medlemmer. Men hvorfor er ofte ikke 1/2-parten av disse framskredne jenter? Da må vi se på hvordan vi fostrer nye ledere, og hva vi legger i begrepet politisk ledende og framskreden. Ved kvinnekvotering får vi tvunget organisasjonen til bevissthet å fostre jenter til ledere og vi får tvunget jentene som er politisk framstredne til å ta på seg tillitsverv i organisasjonen.

Et annet argument er at det ikke vil få noen konsekvenser i dag, da et flertall av medlemmene og lederne er jenter. Dette kan endre seg, og vedtekterne skal inneholde prinsipper for organiseringa av NKS, basert på hva vi politisk merer er rett og galt. Jeg har ikke tatt med styra i grunnorganisasjonen. Det fordi kjønnssammensetninga her varierer sterkt fra lag til lag, Og en kan ikke tre kvinnekvotering ned over lag med ingen eller ei jente f.eks.

Jeg har valgt å foreslå minimum 40% jenter til SU og DS. Det kan tenkes andre måter å gjennomføre radikal kvinnekvaltering på, og ei anna prosentgrense, og dette kan vi godt diskutere. Det viktigaste er at vi får radikal kvinnekvaltering inn i vedtektene. (Og med det vil jeg også markere meg mot former for moderat kvinnekvaltering.)

Petra Pink

PS: Jeg veit at der noen som er mot det siste forslaget mitt, og at det vil vekke reaksjoner. Jeg håer vi kan få opp en debatt på dette spørsmålet, og da er bladet med "Norges største opplagsøkning" det orgaret denne debatten naturlig hører hjemme. Så oppfordringa er: SKRIV I 4. MAI! Til slutt, til dere (vi) som skal nyskrive dine vedtakter en gang i framtida: Det hadde vært fint med vedtekter på nynorsk?!

STUDENTTINGET - ARENA FOR KOMMUNISTER.?

Oslo NKS har heller ikke ved høstsemesteret 1984 utviklet noen helhetlig linje vedrørende studenttinget og studenttingsvalga. Noe standpunkt for Progressiv Fronts framtid er heller ikke tatt. Dette er en stor svakhet for organisasjonen.

Universitas framstiller det som om PF er utradert fra studenttinget. I våre øyne er "utraderingen" et resultat av en manglende felles plan. I noen valgkretser stiller vi PF-løster ved valg til studenttinget, i andre valgkretser gjør vi det ikke. Videre er PF enkelte steder helt nedlagt.

Det er nå på tide at NKS tar et oppgjør med Samkipnaden i Oslo SIO og våga å ta et standpunkt for boikott av disse valgene. I all den tid PF har sittet på studenttinget eller i hovedstyre har erfaringene vist at det ikke nytter å forandre dette kapitalistiske konsernet til noe bedre. For oss er SIO avslørt - brukerstyring er en illusjon. Men har vil avslørt massene? Har vi gått inn i systemet og avslørt det?

At vervene i SIO brukes som springbrett er ingen tilfeldighet. Å administrere proffitering av studentene er god trening for en videre karriere i næringslivet eller politikken.

Studenttingets innflytelse på forretningskonsernet SIO er minimal. Det er nå foreslått en ny velferdslov hvor studenttinget også formelt mista det som skulle vært en styrende politisk funksjon. Studenttinget er foreslått til å bare bli et valg ting for organene i SIO. Representantene til øvrige organer i SIO skal bli valgt etter et prinsipp om hvor mange studenttingsrepresentanter de forskjellige grupperinger har gått fått inn.

Det er selvsagt viktig at NKS tar standpunkt til en del saker i SIO. Dette kan gjøres selv om vi ikke har representanter på studenttinget. Referater og sakspapirer kan noen av oss få tilsendt og ved spesielt interessante debatter kan vi møte opp. Særlige viktige saker vi må forholde oss til er helse og bolig.

NKS bør sette seg godt inn i boligpolitikken til SIO. Studentbyfraksjona må opprettes og NKS'erne på studentbyene bør så langt som nå er stille til valg til leierboerutvalgene og ta initiativ til husleieaksjoner.

Vi sentrum/Oslo stiller gortsatt til valg gjennom PF. Student-tingsvalga hopper vi bukk over med den begrunnelse at vi prioriterer høyere det lokale arbeid i Studentutvalget og NSU.

Til våren må NKS' linje på studenttingsvalga være klar!

Flertallet i sentrums
laget/Oslo

*HVA BRUKER VI TIDA
VÅR TIL ?*

Denne problemstillinga har oppstått blant en del NKS'ere i Oslo som opplever arbeidssituasjonen som litt frustrerende for tida. Det er en god del folk som jobber med politikk hele tida og får gjort svært lite faglig.

Men hva kommer det egentlig ut av det vi gjør ?

Det ser ut til at laga begynner å komme mer i gjenge etter en lengre periode der det viste seg vanskelig å stable lagsledelse på beina, en del studiesirkeler er i gang ?

Universitetet SV arrangerer møteserie om sosialismen, Sos Front jobber på studenttinget og arrangerer matpakkemøter hvor de diskuterer statsbudsjettet, DNS arrangerer møter om fredsbevegelsen og anarkisme men der går det ikke så mange NKS'ere og Rød Fronterne i styret har mer enn nok med administrasjon av "sjappa", de konservative gir ut løpesedler om et eller annet uvekkende tema, men hva gjør NKS, -hvor er NKS???????

Hva driver ~~xxxxxx~~ disse menneskene med når de flyr på møter kveld etter kveld. Er vi blitt en gjeng av byråkratiske sosialister ?

Har vi mista evnen til å ta kjappe initiativer ? Eller er vi rett og slett ikke blant studentene fordi vi sitter hjemme og jobber med hovedoppgave, eller er på jobb eller passer unger ?

Kort sagt(eller spurt) Hva bruker NKS'ere tida si til?

Frustrø Frustradis.

REFERAT OG OPPSUMMERING FRA DISKUSJONEN OM
IK-MANIFESTET I SENTRUMSLAGET (smålag)

OSLO

Manifestet kom for seint. Dette er en viktig kritikk, fordi sein utsendelse svekker grunnplanets muligheter for effektiv og konstruktiv behandling.

Laget var enhetlig i sin kritikk av IK-manifestets manglende analyser av de standpunkt det setter fram. Manifestet har karakter av en oppramsing av paroler. Derfor vil det fort bli uaktuelt, og miste verdi som prinsipprogram.

Manifestet ramser opp de enkelte, konkrete krava til utbyttede eller offergruppe (eks.kvinner, utlendinger) uten å fokusere på de makt-institusjonene som gjør overgrepene: Staten Samskipnaden, Lånekassa.

Ble det forklart hvorfor og hvordan disse instansene utgjør trusselen for studentenes totalsituasjon, kunne mekanismene forklare også framtidige enkeltkonflikter, og slik ville manifestet utgjøre en nyttig rettesnor i den kommunistiske studentbevegelse.

Spesielt med tanke på helt nye kamerater, og til dels kameratene ved høyskolene, vil det være vrient å ta standpunkt til manifestet når parolene ikke bygger på noe analysebakgrunn.

Laget savnet også et kort avsnitt om NKS'linje på almenpolitiske saker; da uten å kreve politiske analyser bak parolene. Laget tenker da på saker som porno, målsak, internasjonal solidaritet o.l. Vi henviser til dette området i studentpolitisk handlingsprogram fra 1980.

Manifestet burde videre vært innledet med de grunnleggende kommunistiske teser: "revolusjonær omveltning" er et for upresist begrep, og kan nyttes utenfor ml-ernes rekke. Vi bør ikke ta oss råd til å la det være tvil om hvor vi står og hvem vi er.

I kapitlet om studentorganisering savner laget en presisering av at det ikke er noen selvfølge for kommunister å stille til valg.

Laget reiste også kritikk av den foholdvis motsigelsesfylte uttalelsen s.24-25. Mener manifestet at man ved å ta et verv tilslører maktforholdene, og må motarbeide denne skadeeffekten før man evt. kan gjøre noe nyttig/riktig i et verv, bør dette dobbelt-arbeidet komme tydeligere fram. Er det riktig å stille til valg likevel? Hvorfor?

Laget synes manifestet var for tynt og for grunt på analyser. Ønsket om å bygge organisasjonen raskt opp og verve, bør ikke gjøre NKS til en slurvete organisasjon på noe så viktig som en plan for "fagforeningsarbeidet" til ml-studentene.

ER ALLE NORDMENN UTBYTTERE?

På sommerleiren i år blei det fremma noen påstander som ikke bør få gå u-
påakta hen. Dette er et forsøk på å reise en diskusjon om disse påstandene
Jeg utfordrer herved Bottolf og L.S. til å ta opp hansken.

Påstandene lyder som følger:

1. Store deler av den norske arbeiderklassen blir lønna til over sin verdi,
mens arbeiderklassen i 3. verden blir lønna til langt under sin verdi.
2. Arbeiderklassen i 1. og 2. verden har objektive interesser av utbyt-
tinga av 3. verden.
- evt.
3. Arbeiderklassen i 1. og 2. verden tjener på utbyttinga av 3. verden.
4. Materielt sett har vi interesse av å opprettholde utbyttinga av 3.
verden.

Til påstand 1.

Det er jo ikke så godt å vite. Det er ganske vanskelig å finne ut hva som
er verdien på arbeidskrafta. Den bestemmes bl.a. av historiske forhold.
For å si det med Marx: "I motsetning til de andre varene inneholder altså
verdibestemmelsen av arbeidskrafta et historisk og moralsk element. For
et bestemt land, i en bestemt periode, er imidlertid gjennomsnittsmengden
av de nødvendige livsmidlene gitt". (Kapitalen, bind 1, kap.4, s.200 i
Oktoberutgaven)

Men kanskje de er sånn at arbeiderne i Vest-Europa blir lønna til over
sin verdi. Betyr det automatisk at de tjener på utbyttinga av 3. verden?
Nei! Spørsmålet må da være om arbeiderne i Vest-Europa (evt. Norge) får
noen av de verdiene som ellers ville tilfalt 3. verden. Altså: Er arbeider-
klassen i Vest-Europa oppkjøpt? Det må jo i tilfelle bety at de ikke er
utbytta, at lønna de får er så høy at borgerskapet ikke henter ut pro-
fitt. Dvs. at Lenins teori om arbeideraristokratiet er utvida til å
gjelde hele arbeiderklassen. Er det det dere mener?

Til påstand 2.3 og 4:

Jeg regner med at alle disse påstandene betyr at arbeiderklassen i Vest-
Europa (Norge) er økonomisk tjent med utbyttinga av 3. verden. Det må bety
at det foregår ei verdioverføring fra 3. verden til f.eks. arbeiderklassen
i Norge. Hvordan mener dere denne verdioverføringa foregår?

Frida Frosk

TR. HEIM

VINNE- KAMP

IN KLASSEKAMP UTEN
KAMP - ELLER:
ER FEMINISME?

et har lenge forbausa meg hvor aggressive mange mannfolk er i forhold til det de kaller "feministiske overslag" i kvinnekampen overslag de også mener fins i Kvinnefrontens og dermed AKPs olitikk. Sjøl om de samme mannfolka også er imot overslag i utsatt retning (jfr. AKPs tidligere politikk i kvinnespørsmål g Halfdan Køn med sine kranglevorne og krakilske kvinnfolk), ar jeg aldri opplevd det samme følelsesmessige engasjement, eller or å si det rett ut, det samme sinne, i den anledning. Det som ar forbausa meg mest, er at det ofte er mannfolk som jeg har nntrykk av sjøl forsøker å ta kvinnekampen alvorlig i sin egen praksis, f.eks. i sitt eget familieliv, som reagerer mest. Men å trur jeg endelig jeg har skjönt hva det dreier seg om.

Det skal jeg komme tilbake til. Først skal jeg si litt om hva disse mannfolka oppfatter som feministiske overslag.

No eksempler:

. De er mot porno, mot prostitusjon og mot kvinnemishandling, og syns også det er riktig med pornokamp osv., men mener at summen av dette arbeidet blir en fokusering på privatsfæren, evt. at vi jobber bare i overbygninga, evt. at vi bare fokuserer på den ideologiske undertrykkinga, evt. at det blir for lite klassekamp utav det.

. De mener at det er gærnt av Kvinnefronten å kjøre fram 6-timers-agen først og fremst som et kvinnekrav, istedet å kjøre det fram som et klassekrav.

eg mener de tar feil. Fordi:

. Pornokampen dreier seg ikke om "intimsfæra" eller "overbygninga". pornoen er kvinnfolk og unger varer, og som sådan er pornoen ært knytta til det kapitalistiske systemet. Og det sitter borgere undt omkring som tjener feite penger på denne utbyttinga. ornoindustrien er en kjempeindustri. Pornokampen har da også ørst og fremst blitt retta mot denne industrien, ikke mot de annfolka som kjøper porno.

NÅ MÅ DET BLI
SLUTT PÅ DETTE
INTIMPREIKET!
DERE FÅR BEGYNNE
MED NO' SKIKKELIG
KLASSEKAMP.

Når det gjelder kampen mot prostitusjon og kampen mot kvinnemishandling, så er det nettopp kvinnebevegelsens fortjeneste at den har avprivatisert disse områdene og gjort dem til samfunnsproblem, sånn at det ikke bare blir hver enkelt hore eller hvert enkelt mørbanka kvinnfolk sitt problem, og sånn at det blir mulig å øve et sosialt press mot de mannfolka som kjøper horer eller som slår. Men det ligger sjølsagt i sakens natur at dette er en kamp som må føres mot menn.

Men nå er det faktisk heller ikke sånn at Kvinnefronten bare slåss innafor det de har definert som ideologisk kamp. Kvinnefronten har det siste året prioritert 2 områder, nemlig pornokampen (som ikke bare er en ideologisk kamp, etter mi mening), og

2. 6-timersdagen. Og der mener dere at det er gærnt å kjøre fram dette som et kvinnekrav. Det dreier seg nemlig om noe så fint som kampen om merverdien, og det er et klassekrav. Det splitter arbeiderklassen å kjøre så jævli på at dette er et kvinnekrav. Men saken er at hvis det bare var kampen om mest mulig av kaka det dreide seg om, kunne vi like gjerne gå inn for 4-dagers arbeidsuke eller lengre ferie. Det er ikke bare det det dreier seg om. Det dreier seg om kvinners muligheter i arbeidslivet på lik linje med menn. Og det er først og fremst kvinner som slåss for dette. Når 6-timerskravet ikke har blitt kjørt fram for fullt i fagbevegelsen så er det ikke bare fordi LO-ledelsen er råtten og ikke vil kreve noe som helst, det er også fordi det fins jævli mange mannfolk på grunnplanet som ikke skjønner vitsen med å slåss for et sånt krav, og som hvis de skulle slåss for kortere arbeidstid like gjerne eller heller kunne tenkt seg f.eks. 4-dagers arbeidsuke. Eller lengre ferie. Og da hjelper det jævli lite å tone ned kvinnekravet, for da fins det faktisk ikke så mange gode argument igjen for at den nedkorta arbeidstida må tas ut i form av seks timers dag. Det en må gjøre for å få gjennom et sånt krav, er tvert imot å slåss for enhet i arbeiderklassen på den kvinnelige arbeiderklassens premisser. En må føre kvinnekamp!

Det har alltid vært den rådende linja i AKP og tilliggende fagforbund at kvinnekampen må underordnes klassekampen. I praksis har dette stort sett betydd at kvinnekampen rettes inn mot kapitalen. Dette har overskygga et enkelt faktum: Nemlig at kvinner også blir undertrykt av menn. Og at menn tjener på å undertrykke kvinner. Neida, jeg skal ikke gå inn for noen

Øystein Grønvold og Helle -linje, bare konstatere at kvinnfolk ikke bare passer mannfolka sine unger, men at de også vasker møkka etter mannfolka, stopper sokkene deres, lager maten deres osv. Og saken er at de fleste mannfolk synes at dette er helt OK - og det er jo ikke så rart, for det fører jo til at de slipper å gjøre det sjøl.

Blank side i vårt eksempler.

Saken er altså at kvinner og menn på en del områder har motstridende interesser. Saken er også at kvinnfolk blir mer og mer klar over dette. Konsekvens: Solid splittelse i arbeiderklassen. På midten, faktisk. Og spørsmålet er så: Hva gjør vi med det? Skal vi be kvinnfolka om å vente med kjønnskampen til etter revolusjonen? Eller kanskje til og med til vi har kommet så langt i utviklinga av sosialismen at produktivkreftene gjør oss i stand til å samfunnsmessigjøre omsorgsarbeidet og husarbeidet (jfr. en viss debatt i KK - en kan jo i den sammenhengen spørre seg hvem som skal utføre disse jobbene når de er blitt samfunnsmessige - ett rått tips er - ja, nettopp - kvinnfolka).

Men nå kan det jo tenkes at kvinnfolka ikke gidder å vente. Mye tyder på det - skilsmissestatistikken, f.eks. Så hva skal vi da gjøre? Jo, da må vi slåss på to fronter, både mot kapitalismen og mot mannfolka. Eller, retter sagt, mot mannfolk sin undertrykking av kvinnfolk. Og siden jeg ikke oppfatter kjønnskampen som antagonistisk, så har jeg tru på at det går an å oppnå énhet gjennom kamp. (- Mannfolk er jo tross alt ganske ålreite dyr.) M-l-bevegelsen har stolte tradisjoner når det gjelder å stille seg på de undertryktes side - det må vi også gjøre i dette tilfellet. Det er uholbart å si at vi må vente. Ingen m-l-er ville si at vi må la være å slåss mot rasistiske holdninger i arbeiderklassen for å skape enhet, eller at vi må la være å gi aktiv støtte til samene sin kamp fordi flertallet i den norske arbeiderklassen er imot den. Tvert imot sier vi at vi må slåss mot gamle holdninger for å skape enhet. Det samme må vi gjøre i kvinnekampen.

Og så, endelig, tilbake til de progressive menn og deres frustrasjoner og aggresjoner. Min påstand er at dere reagerer følelsesmessig, og ikke logisk. Og følelsene dere sier at dere ikke liker å bli stempla som fienden, kanskje særlig fordi dere sjøl prøver å ikke fungere kvinneundertrykkende. Det er forståelig, men det holder ikke, gutter! Dere må bruke huet!

Blank side i vårt eksempler.

Saken er at kjønnsundertrykkinga ikke er privat, men samfunns-
messig. Derfor er det ikke nok å prøve å fungere OK sjøl, f.eks.
overfor sin egen familie.^X Dere må i tillegg ta konsekvensen
av at kjønnskampen er samfunnsmessig, dere må støtte kvinnfolk
mot mannfolk når det trengs - dere må bli kjønnsforrædere!

HILSEN
FRIDA FROSK.

^XNB! Dette er ikke ment som noen allmen skjønnmaling av
progressive mannfolk - det fins en ganske varierende praksis å
vise til. Likevel ville det være feil å se bort fra at en del
mannfolk jobber for å fungere OK.

MENN ER JO
TROSS ALT GANSKE
ÅLREITE DYR
SKRIVER FRIDA
FROSK I DETTE
INNLEGGET

9/10 1980

- 58 -

- 58 -